

■ Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων Ρώσων Νεομαρτύρων (25ῃ Ἰανουαρίου)

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Πέτρος Μητροπολίτης Κρουτίσκου*

(1863-1937)

Τὸ θηρίο φιλάνθρωπότερο ἀπὸ τοὺς θηριοψύχους ἀθέους

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Κρουτίσκου Πέτρος, κατὰ κόσμον Πέτρος Θεοδώροβιτς Πολιάνσκου, γεννήθηκε τὸ 1863. Τὸ 1920 χειροτονήθηκε Ἐπίσκοπος. Στὴν Διαθήκη τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Τύχωνος († 1925) ἀνεφέρετο ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς Ἱεράρχες, οἱ ὁποῖοι κατὰ σειρὰν/τάξιν θὰ ἔπρεπε νὰ γίνουν Τοποτηρηταὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου μετὰ τὴν κοίμησί του. Τὴν 12ῃ Ἀπριλίου τοῦ 1925 ὁ Μητροπολίτης Πέτρος ἀνέλαβε τὴν διακυβέρνησι τῆς δεινῶς χειμαζομένης ἀπὸ τοὺς ἀθέους Ρωσικῆς Ἐκκλησίας.

Ἀπὸ τὸν πρῶτο ἤδη καιρὸ, ὁ Μητροπολίτης Πέτρος δὲν ἔκαμε καμμία παραχώρησι στὸ σοβιετικὸ κράτος. Μετὰ ἀπὸ μερικοὺς μῆνες, τὴν 10ῃ Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους, φυλακίσθηκε καὶ ἀπελάθηκε διαδοχικὰ στὶς φυλακὲς τῆς Βιάτκα, τοῦ Πέρμ, τοῦ Αἰκατερίνμπουργκ, τοῦ Τιούμεν καὶ τοῦ Τομπόλσκ (στὴν Σιβηρία).

Ἄπὸ ἐκεῖ τὸν ἐξώρισαν πρὸς τὸν ποταμὸ Ὁμπ, στὸ χωριὸ Χέ, 200 χλμ. ἀπὸ τὸ Ὁμπδόρσκ.

*Ὁ Μητροπολίτης Πέτρος
καὶ ὁ Πατριάρχης Τύχων*

* * *

ΚΑΤΑ ΔΙΗΓΗΣΙ τοῦ ἰδίου τοῦ Μητροπολίτου Πέτρου, τὴν ὁποία γνωρίζουμε ἀπὸ πολλοὺς, μία νύκτα τὸν πέταξαν ἀπάνθρωπα ἔξω ἀπὸ τὸ τραῖνο μεταφορᾶς πρὸς τὸ Τομπόλσκ. Εἶναι γνωστὸν ὅτι μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο πέθαναν πολλοὶ Ἐπίσκοποι καὶ Ἱερεῖς. Ὁ Μητροπολίτης ἔπεσε στὰ χιόνια, σὰν σὲ μαξιλάρι. Σηκώθηκε καὶ κοίταξε γύρω: χιόνια, δάσος, οὔτε ἴχνος ζωῆς... Περπάτησε γιὰ πολὺ στὰ χιόνια καὶ στὸ τέλος κουράσθηκε. Ἡ παγωνιὰ τοῦ τρυποῦσε τὰ κόκκαλα. Φοροῦσε μόνον ἓνα παλαιὸ ἐξώρασο. Κατάλαβε ὅτι τὸ τέλος πλησίαζε καὶ ἔτσι ἄρχισε νὰ προσεύχεται ἐντονώτερα πρὶν ἀποθάνῃ...

Ξαφνικά, βλέπει νὰ τὸν πλησιάζη μία τεράστια ἀρκούδα! Ποῦ βρέθηκε ὁμως αὐτή, ἐφ' ὅσον αὐτὰ τὰ ζῶα κοιμοῦνται ὅλο τὸν χειμῶνα, ἀλλὰ καὶ ὅταν γιὰ κάποιον λόγο ξυπνήσουν, γίνονται πάρα πολὺ ἄγρια, ἐπιθετικὰ καὶ ἐπικίνδυνα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους; Ἐμβρόντητος ἀπὸ τὸν λογισμό, ὅτι θὰ τὸν καταβροχθίσῃ, ὁ Μητροπολίτης ἀπὸ τὴν κόπωση καὶ τὴν ἐξάντλησι δὲν εἶχε τὴν δύναμι νὰ φύγῃ.

Ἡ ἀρκούδα ἤλθε, τὸν ὠσφράνθηκε καὶ ξάπλωσε εἰρηνικὰ στὰ πόδια του, ζαρώνοντας, μὲ τὴν κοιλιὰ πρὸς τὸν Μητροπολίτη, καὶ ἀφοῦ ἀπλώθηκε, ἄρχισε νὰ ροχαλίζει! Ἀπὸ τὸ τεράστιο σῶμα της ἐπήγαζε θερμότης καὶ ζωή!...

Ὁ Μητροπολίτης γιὰ λίγο ἐδίστασε, ἀλλὰ στὴν συνέχεια ξάπλωσε στὴν γούνα τῆς ἀρκούδας, ἀλλάζοντας μάλιστα ἀρκετὲς φορὲς πλευρὸ πρὸς τὸ μέρος της. Ὅταν ξημέρωσε, ἄκουσε ἀπὸ κάπου μακριὰ τὸ λάλημα πετεινοῦ, πράγμα ποὺ ἐσήμαινε κατοικημένη περιοχὴ! Τότε, μὲ πολλὴ προσοχὴ γιὰ νὰ μὴν ξυπνήσῃ τὴν ἀρκούδα σηκώθηκε. Καὶ ἡ ἀρκούδα ὁμως, σὰν νὰ μὴν κοιμήθηκε καθόλου, σηκώθηκε, τινάχθηκε καὶ ἤσυχχα κατευθύνθηκε πρὸς τὸ δάσος!...

Σὲ λίγο ὁ Μητροπολίτης ἔφθασε σὲ ἓνα μικρὸ χωριό, ὅπου ἐζήτησε φιλοξενία, λέγοντας ὅτι τὰ ἔξοδα θὰ τὰ πλήρωνε ἡ ἀδελφή του ποὺ διέμενε ὄχι πολὺ μακριὰ ἀπὸ ἐκεῖ. Τὸν ἐδέχθησαν σὲ ἓνα σπίτι, ὅπου διέμεινε μισὸ χρόνο. Ἐγραψε στὴν ἀδελφή του καὶ αὐτὴ ἤλθε στὸ χωριό. Ἀλλὰ, σὲ λίγο κατέφθασαν καὶ κάποιοι ἄλλοι «πολιτικοί», δηλαδὴ

πράκτορες τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας, τῆς φοβερῆς «Τσὲ-Κά» (προδρόμου τῆς «Κὰ-Κὲ-Μπέ»).

Ἀκολούθησαν 12 ἔτη ἀπιστευτῶν βασάνων, φυλακῶν, τιμωριῶν, ἐξορίας στὶς παγωμένες βόρειες ἀρκτικές περιοχές. Δεκάδες φορές τοῦ προσεφέρθη ἡ «εὐκαιρία» ἀπὸ τοὺς Σοβιετικούς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ὁμολογία του καὶ νὰ συνεργασθῇ μαζί τους, μὲ δέλεαρ τὴν Τοποτηρητῖα ἢ καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν

Πατριαρχικὸ Θρόνο, ἀλλὰ ὁ Μητροπολίτης Πέτρος ἔμεινε πιστὸς στὴν Ἁγία Ἐκκλησία μας.

Ἐκτελέσθηκε τὴν 10ῃ Ὀκτωβρίου τοῦ 1937 στὸ Μαγνιτογόρσκ γιὰ τὴν Ἀγάπη καὶ Πίστι τοῦ Χριστοῦ μας, χωρὶς βεβαίως νὰ ἰδῇ τὴν ἐπίγεια ἐλευθερία, ἔχοντας ὅμως ἀξιωθῆ τῆς ἀγίας ἐκείνης Ἐλευθερίας ποὺ χαρίζει ὁ Θεῖος Παράκλητος στὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ἐν τῷ Χριστῷ καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐτοῦ. Ἀμήν!

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 258/Ἰανουάριος- Φεβρουάριος 1994, σελ.201, 203.